

Hans Ringertz

Född 1939. Läkare- och forskarutbildning vid KI 1958-69. Disputerade och blev docent i Medicinsk fysik 1969 och i Diagnostisk radiologi 1973. Biträdande överläkare vid Barnröntgen vid Karolinska sjukhuset 1973-77. Överläkare Sachska barnsjukhuset 1977-84, visiting professor vid University of California San Francisco 1982-83. Professor i Diagnostisk Radiologi vid KI 1984-2006 varav som överläkare vid KS 1987-2006. Consulting eller adjunct professor vid Stanford University sedan 2004 och Associate chair sedan 2013. Ledamot av Medicinska Nobelförsamlingen 1987-2006, dess ordförande 2003 samt representant i Nobelstiftelsen 2002-7. Ringertz' prekliniska forskning behandlade kristallografisk strukturkemi, speciellt av puriner. Senare klinisk forskning inom barnradiologi, speciellt vad avser hjärt- och njur-sjukdomar hos barn och ungdomar, har rönt internationellt erkännande.

